

Minister Rozwoju i Technologii

Znak pisma: DAB-VI.054.1.2025
Warszawa, 31 stycznia 2025 r.

Pan Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 7286

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 7286 Pani Posel Wioletty Marii Kulpy z 14 stycznia 2025 roku, w sprawie uprawnień budowlanych dla inżynierów i techników weteranów na budowach, przedstawiam wyjaśnienia w zakresie właściwości MRIT.

Przywołany w ww. interpelacji § 22 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 1995 r. Nr 8, poz. 38, z późn. zm.) stanowił: *„Wykształcenie uzyskane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, którego kierunek lub zawód techniczny był określany w sposób odbiegający od przyjętego w rozporządzeniu, podlega indywidualnemu rozpatrzeniu i zakwalifikowaniu przez właściwą okręgową komisję kwalifikacyjną jako wykształcenie odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności.”*

W orzecznictwie sądów administracyjnych odnoszących się do przywołanego przepisu prezentowany jest pogląd zgodnie z którym, *„Ocena wykształcenia uzyskanego przez osobę ubiegającą się o nadanie uprawnień budowlanych w sytuacji uregulowanej § 22 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. 1995 r. Nr 8 poz. 38), poprzedzona musi być szczegółową analizą programu nauczania. Nie wystarczy samo ograniczenie się do zaznajomienia z tytułami poszczególnych przedmiotów, ale konieczne jest wnikliwe zbadanie jaki zakres tematyczny w rzeczywistości one obejmowały.”* (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6 listopada 2002 r., sygn. akt IV SA 3731/02, a także z 7 maja 2001 r., sygn. IV SA 1218/99).

Ww. rozporządzenie zostało uchylone 3 lipca 2005 r. na podstawie § 30 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2005 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 2005 r. Nr 96, poz. 817). § 29 tego rozporządzenia stanowił, że wykształcenie, uzyskane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, którego kierunek lub zawód techniczny był określany w sposób odbiegający od przyjętego w rozporządzeniu, podlega indywidualnemu rozpatrzeniu i zakwalifikowaniu przez właściwą komisję kwalifikacyjną, na podstawie programu kształcenia, jako wykształcenie odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności.

Ww. rozporządzenie Ministra Infrastruktury utraciło moc 31 maja 2006 r. w wyniku wejścia w życie rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 2006 r. Nr 83, poz. 578). Również § 29 ww. rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa stanowił, że wykształcenie, uzyskane przed dniem wejścia w życie

rozporządzenia, którego kierunek lub zawód techniczny był określany w sposób odbiegający od przyjętego w rozporządzeniu, podlega indywidualnemu rozpatrzeniu i zakwalifikowaniu przez izbę, na podstawie programu kształcenia, jako wykształcenie odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności.

Odnosząc się natomiast do regulacji obowiązującego rozporządzenia Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie przygotowania zawodowego do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 831), zwane dalej „obowiązującym rozporządzeniem”, przede wszystkim należy wskazać, że rozporządzenie to stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 16 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, z późn. zm.), dalej „ustawa - Prawo budowlane”. W wyniku wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 7 lutego 2018 r. (sygn. akt K 39/15), zakres uprawnień budowlanych w poszczególnych specjalnościach określa ustawa - Prawo budowlane. Ustawa ta określa także specjalności uprawnień budowlanych oraz warunki uzyskania uprawnień budowlanych. I tak na podstawie art. 14 ust. 3 pkt 4 ustawy - Prawo budowlane uzyskanie uprawnień budowlanych, w specjalnościach, o których mowa w ust. 1, do kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie wymaga:

a) ukończenia:

- studiów drugiego stopnia na kierunku pokrewnym dla danej specjalności lub
- studiów pierwszego stopnia na kierunku odpowiednim dla danej specjalności, lub
- studiów pierwszego stopnia na kierunku pokrewnym dla danej specjalności, lub

b) posiadania:

- tytułu zawodowego technika lub mistrza, albo
- dyplomu zawodowego albo dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe, w zawodzie nauczonym na poziomie technika,
- w zawodach związanych z budownictwem określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16, w zakresie odpowiednim dla danej specjalności,

c) odbycia praktyki na budowie w wymiarze:

- półtora roku w przypadku, o którym mowa w lit. a tiret pierwsze i drugie,
- trzech lat w przypadku, o którym mowa w lit. a tiret trzecie,
- czterech lat w przypadku, o którym mowa w lit. b.

Na podstawie przepisów art. 12 ust. 3-4 ustawy - Prawo budowlane warunkiem uzyskania uprawnień budowlanych jest zdanie egzaminu ze znajomości procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej. Właściwa izba samorządu zawodowego prowadzi postępowanie kwalifikacyjne na wniosek osoby ubiegającej się o uprawnienia budowlane. Postępowanie, o którym mowa w zdaniu poprzednim, składa się z dwóch etapów:

1) kwalifikowania wykształcenia i praktyki zawodowej jako odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności uprawnień budowlanych, zwanego dalej "kwalifikowaniem";

2) egzaminu ze znajomości procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej.

Egzamin składa się przed komisją egzaminacyjną powoływaną przez organ samorządu zawodowego albo inny upoważniony organ.

Warto również dodać, że zgodnie z art. 12 ust. 4d ustawy - Prawo budowlane przy ubieganiu się o nadanie uprawnień budowlanych w innej specjalności lub w innym zakresie niż posiadane egzamin jest ograniczony wyłącznie do zagadnień nieobjętych zakresem egzaminu obowiązującym przy ubieganiu się o już posiadane uprawnienia budowlane.

Zgodnie natomiast z art. 16 ustawy – Prawo budowlane obowiązujące rozporządzenie określa:

1) rodzaje i zakres przygotowania zawodowego do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych

w budownictwie:

a) kierunki studiów odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności,

b) wykaz zawodów związanych z budownictwem,

c) wykaz specjalizacji wyodrębnionych w ramach poszczególnych specjalności;

2) sposób stwierdzania posiadania przygotowania zawodowego i jego weryfikacji, w tym sposób:

a) dokumentowania i weryfikacji posiadanego wykształcenia, a także kwalifikowania,

b) stwierdzania przygotowania zawodowego oraz jego dokumentowania do uzyskania specjalizacji techniczno-budowlanej,

c) dokumentowania i odbywania praktyki, a także kryteria uznawania praktyki,

d) przeprowadzania egzaminu ze znajomości procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej.

Podkreślenia wymaga także, że obowiązujące rozporządzenie wydane zostało w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.

§ 4 ust. 6 tego rozporządzenia stanowi, iż wykształcenie uzyskane przed dniem 25 września 2014 r., w przypadku którego kierunek studiów lub zawód nauczany na poziomie technika odbiega od określonego odpowiednio w załączniku nr 2 i 3 do rozporządzenia, podlega indywidualnej weryfikacji i kwalifikowaniu przez izbę jako wykształcenie odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności.

Zgodnie natomiast z ust. 7 w § 4 obowiązującego rozporządzenia weryfikacja wykształcenia w zakresie kierunku studiów, o której mowa w ust. 6, odbywa się na podstawie suplementu do dyplomu albo zaświadczenia o przebiegu studiów.

Ponadto należy przywołać § 11 obowiązującego rozporządzenia na podstawie którego, osoby, które przed dniem 25 września 2014 r. uzyskały wymagane wykształcenie określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. poz. 578, z 2007 r. poz. 1528 oraz z 2011 r. poz. 573) i które przed dniem 25 września 2014 r. rozpoczęły praktykę zawodową w trybie określonym w przepisach rozdziału 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, po odbyciu praktyki zawodowej mogą przystąpić do postępowania kwalifikacyjnego na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia bez konieczności ukończenia studiów na kierunkach określonych w załączniku nr 2 do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do uprawnień budowlanych, o których nadanie ubiegają się.

Podkreślenia wymaga także, że działalność związaną z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych, a w szczególności działalność obejmującą projektowanie, sprawdzanie projektów architektoniczno-budowlanych i technicznych oraz sprawowanie nadzoru autorskiego, a także kierowanie budową lub innymi robotami budowlanymi uważa się za samodzielną funkcję techniczną w budownictwie (art. 12. ust. 1 ustawy Pb).

Samodzielne funkcje techniczne w budownictwie mogą wykonywać wyłącznie osoby posiadające odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową, dostosowane do rodzaju, stopnia skomplikowania działalności i innych wymagań związanych z

wykonywaną funkcją, stwierdzone decyzją, zwaną "uprawnieniami budowlanymi", wydaną przez organ samorządu zawodowego (art. 12 ust. 2 ustawy Pb).

Osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie podlegają odpowiedzialności karnej oraz odpowiedzialności zawodowej w budownictwie uregulowanej w przepisach ustawy - Prawo budowlane, a także odpowiedzialności dyscyplinarnej określonej w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 551).

„Tak sformułowana definicja każe zwrócić uwagę na kilka elementów. Po pierwsze, wskazuje, że do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie konieczne jest posiadanie stosownej wiedzy z zakresu procesu budowlanego. Co więcej, należy przyjąć, iż ustawodawca, posługując się przymiotnikiem „fachowa”, nakazał, aby poziom wiedzy osób wykonujących takie funkcje wyraźnie wykraczał poza przeciętny poziom wiedzy o procesie budowlanym. Potwierdza to orzecznictwo sądowe, zgodnie z którym „osoba posiadająca uprawnienia budowlane może sprawować samodzielne funkcje techniczne w budownictwie stosowne do posiadanych uprawnień (...), a ocena techniczna sporządzona przez tego rodzaju osobę może dostarczyć wiadomości specjalnych koniecznych do załatwienia sprawy”. Jednocześnie należy pamiętać, że nieodłącznym elementem stosowania w praktyce fachowej wiedzy jest powiązana z nią odpowiedzialność podmiotu wykonującego samodzielną funkcję techniczną w budownictwie. Udzielenie uprawnień budowlanych określonej osobie jest bowiem gwarancją i świadectwem, że ta osoba ma odpowiednie kwalifikacje zawodowe i może ponosić pełną odpowiedzialność za wykonywaną pracę w określonym zakresie. Po drugie, należy położyć nacisk na przymiot samodzielności. Z nomenklatury przyjętej przez ustawodawcę wynika bowiem, że funkcje techniczne w budownictwie mają być samodzielne. Samodzielność ta z kolei powinna być interpretowana jako niezależność od działania i wiedzy osób trzecich oraz zdolność do wykonania powierzonych zadań bez konieczności uzyskiwania pomocy osób trzecich.” (zob. Gunia Wojciech w: Sypniewski Dominik (red.), Prawo budowlane. Komentarz, 2022).

Także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 28 września 1999 r. sygn. akt IV SA 1340/97 podkreślił, iż samo posiadanie nawet najdłuższej praktyki zawodowej bez udokumentowania odpowiedniej wiedzy teoretycznej nie może stanowić podstawy do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (por. wyrok NSA z dnia 27 lutego 1984 r. sygn. akt I SA 1755/83 - niepublikowany, którego teza zachowała aktualność i obecnie).

Uwzględniając powyższe, sformułowane na końcu przedmiotowej interpelacji stwierdzenie: *„Dlaczego w procesie ustawodawczym nie bierze się pod uwagę wszystkich stron procesu budowlanego, także średniego personelu technicznego, który jest w tym przypadku uszkodzony, jeśli chodzi o dostęp do uprawnień budowlanych. Szereg innych nieprawidłowości i nadużyć, które powinny być znane rządowi i innym organom. Tym bardziej że organy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa nie są reprezentatywne, i nie są suwerenne w odmowie uprawnień budowlanych. Dlaczego stawiane są przeszkody nieistniejące w przepisach, a także przeinaczenia co do stanu faktycznego studiów?”,* w naszej opinii, jest niezasadne.

Ponadto wskazujemy, że do Ministerstwa dotychczas nie wpływały sygnały wskazujące na potrzebę zmian obowiązujących regulacji w zakresie uprawnień budowlanych. W naszej opinii powyższe wskazuje, że obowiązujące rozwiązania w tym zakresie wydają się być optymalne.

Jednocześnie należy wskazać, że stosownie do art. 17 ust. 1 Konstytucji RP, ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa „ustawa o samorządach”, utworzony został samorząd zawodowy architektów oraz samorząd zawodowy inżynierów budownictwa. Ustawa o samorządach

określa organizację i zadania samorządów zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa, a także prawa i obowiązki członków tych samorządów (art. 1 ustawy o samorządach). Na podstawie art. 8 ustawy o samorządach zawodowych nadawanie i pozbawianie uprawnień budowlanych w specjalnościach, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy - Prawo budowlane należy do zadań samorządów zawodowych.

Art. 4 ustawy o samorządach stanowi, że samorząd zawodowy architektów oraz samorząd zawodowy inżynierów budownictwa są niezależne w wykonywaniu swoich zadań i podlegają tylko przepisom prawa. Przywołany przepis odnosi się zatem wprost do niezależności samorządów w wykonywaniu ich zadań. W kontekście tej niezależności należy wskazać na uprawnienia przyznane ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa na mocy art. 12 ustawy o samorządach. I tak zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o samorządach - uchwały organów samorządów zawodowych są przesyłane odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, w terminie 14 dni od dnia ich podjęcia. Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy o samorządach minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa może zaskarżyć, w terminie 30 dni od dnia otrzymania, uchwały organów okręgowych izb do właściwych organów Krajowych Izb, a uchwały organów Krajowych Izb do sądu administracyjnego. W tym miejscu należy wskazać, że Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z 28 września 2006 r., sygnatura akt II OSK 1141/06 wskazał w szczególności, że samorzady zawodowe mocą odpowiednich postanowień ustawowych uzyskały uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu administracji publicznej, pełniąc w tym zakresie funkcję organów administracji publicznej. Działając w tym zakresie jako organy administracji publicznej organy samorządów zawodowych podejmują czynności niejako na zewnątrz administracji, są więc ściśle związane obowiązującym prawem publicznym - działają na podstawie i w granicach prawa.

Należy też wskazać, że uprawnień budowlanych nie wydaje się „na oświadczenia”, tylko nadaje się na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa w dość skomplikowanej, dwuetapowej procedurze zakończonej wydaniem decyzji administracyjnej, która podlega kontroli zarówno instancyjnej (odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej), jak i sądowoadministracyjnej (skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego od decyzji ostatecznej, po wyczerpaniu toku instancji). Ponadto obowiązujące przepisy nie przewidują statusu „inżyniera weterana”, ani „technika weterana”. Z punktu widzenia obowiązujących przepisów wiek i sam fakt doświadczenia zawodowego nie mają znaczenia przy ubieganiu się o uprawnienia budowlane, strona musi skutecznie złożyć wniosek, wykazać, że spełnia ustawowe kryteria w zakresie wykształcenia, praktyki zawodowej oraz zdać egzamin ze znajomości procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej. Osoby ubiegające się o nadanie uprawnień budowlanych traktowane są w sposób niedyskryminacyjny, co nie oznacza, że sytuacja prawna każdego z nich jest identyczna. Przepisy nie ustanawiają także preferencji dla osób legitymujących się dłuższym stażem doświadczenia zawodowego.

Przepisy regulujące zasady i procedury związane z przygotowaniem zawodowym do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie zmieniały się bowiem w czasie, działanie nowych norm w odniesieniu do dawnych stanów faktycznych (choćby odnośnie zdobytego przed wejściem w życie nowych przepisów wykształcenia lub rozpoczętej wcześniej praktyki zawodowej) regulowały najczęściej przepisy przejściowe. Pytania sformułowane w interpelacji nie odnoszą się jednak do konkretnych stanów faktycznych lub prawnych. Nie wskazują też jakie konkretnie zastrzeżenia budzą wskazane przepisy prawa – czy chodzi o niejasną konstrukcję przepisów? Luki w prawie?

Należy wreszcie podkreślić, że „średni personel techniczny”, który nie jest – wbrew twierdzeniom zawartym w interpelacji – zdefiniowany w ustawie jako strona procesu budowlanego, jest uprawniony do ubiegania się o uprawnienia budowlane na podstawie jednakowych dla wszystkich kryteriów. O uprawnienia budowlane może się ubiegać każdy, kto złoży wniosek i udokumentuje posiadanie odpowiedniego wykształcenia, praktyki zawodowej oraz podejście do egzaminu, zarówno w części pisemnej, jak i ustnej. Kryteria i przesłanki nadawania uprawnień budowlanych różnią się w zależności od rodzaju zdobytego wykształcenia (odmienne są dla osób, które ukończyły studia pierwszego stopnia na kierunku odpowiednim, odmienne – dla osób, które ukończyły studia pierwszego stopnia na kierunku pokrewnym, odmienne – dla osób, które ukończyły studia drugiego stopnia na kierunku odpowiednim, odmienne – dla osób posiadających tytuł zawodowy technika lub mistrza, itd.). Różnice te są jednak relewantne, zdobyte wykształcenie powinno być bowiem, zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, dostosowane do rodzaju, stopnia skomplikowania działalności i innych wymagań związanych z wykonywaną po nadaniu uprawnień samodzielną funkcją techniczną w budownictwie.

Trudno jest też odnieść się do zarzutu braku „suwerenności” i braku „reprezentatywności”, gdyż prawo nie nadaje tego rodzaju atrybutów organom samorządu zawodowego. Zgodnie z art. 4 ust. 1 Konstytucji RP władza zwierzchnia w Rzeczypospolitej Polskiej należy do Narodu. To Naród jest zatem suwerenem, który sprawuje władzę przez swoich przedstawicieli lub bezpośrednio. Organy samorządu zawodowego inżynierów budownictwa są podmiotami powołanymi z mocy prawa do załatwiania określonych spraw administracyjnych i wykonywania innych zadań wskazanych w ustawie. Działają na podstawie i w granicach prawa. Ich decyzje podlegają zaskarżeniu oraz kontroli sądów administracyjnych.

Niniejsze wyjaśnienia nie stanowią oficjalnej wykładni prawa i nie są wiążące dla właściwych organów administracji publicznej orzekających w sprawach indywidualnych.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych:

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 r., z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP, adres do doręczeń

elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki administratora jest dyrektor Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji.

2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz.U. z 2024 r. poz. 907), oraz w związku z § 162 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) oraz art. 193 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2022 r. poz. 990 ze zm.).
4. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interwencję poselską lub senatorską lub interpelację/zapytanie poselskie.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
 - o organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
 - o inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Rozwoju i Technologii (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
9. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interpelację/zapytanie/interwencję.
10. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
 - o prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - o prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - o prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.